

REDAKCJA:

Kraków, Rynek Główny 80.
Telefony: dzienne 555-55,
555-10, nocny 555-55
Sekretariat czynny w godz.
11-18.

ROK 56

NAPRZÓD

Dziennik Socjalistyczny

Kraków, czwartek 29 maja 1947

Cena 21 zł

Wydawca: Spółdziel-
nia Wydawnicza
„WIEDZA”

ADMINISTRACJA:
Kraków, Rynek Główny 80.
Telefon: 555-10, wewn. 23
Administracja czynna w go-
dzinach 9-18, w soboty
od 9-15.

NR 144

Bitwa o socjalizm jest bitwą o produkcję

LONDYN, 29. 5. (PAP). Na środowisku posiedzeniu Konferencji Partii Pracy zabrał głos minister Herbert Morrison, który otworzył dyskusję nad sprawą planowania gospodarczego. W dłuższym przemówieniu Morrison podkreślił, że Wielka Brytania również jak Związek Radziecki świadomie stosuje zasady: „Niech dzień dzisiejszy pracuje dla przyszłości”.

Morrison oświadczył, że obecnie, gdy tyle mówią o różnicach pomiędzy Wielką Brytanią a Związkiem Radzieckim, nie będzie od rzeczy przypomnieć sobie pewne podobieństwo sytuacji gospodarczej obu krajów. Chyba kraje muszą dzisiaj zacięnie pisać, aby móc się odbudować i jutro osiągnąć wyższy poziom życia.

Morrison podkreślił, że celem Wielkiej Brytanii jest rozwinięcie możli-
wości.

MIN. MORRISON

wości produkcyjnych. Rząd celowo kro-
czy ku rozładunkowi i osiągnięciu celom,
które wszyscy mogą uznać jako wartości
pracy i wysiłku.

„Od klasy robotniczej — powiedział
Morrison — żądamy, aby uczyniła coś
więcej od podporządkowania się nie-
umownej kontroli i planowaniu”.

W Wielkiej Brytanii bitwa o socjalizm
jest bitwą o produkcję. Wszystko co
opóźnia lub paraliżuje jest to pomniejsze-
nie produkcji jest ciosem w zorganizowa-
nych robotników. Drugim niebezpieczeństwem jest postawienie sobie ce-
lów zbyt odległych.

Jest rzeczą śmieszną myśleć o kom-
mu i zbytkach zamin dom, który się
buduje nie będzie miał dachu i dachy
leży już do łapy.

Trzecim niebezpieczeństwem jest brak
potrzeby odpowiedzialności za podjęte
zadania. Morrison zakończył swe prze-
mówienie podkreślając, że

„Pomoczenia towarzyszy nam obowi-
ązki. Należy zachować godność będąc
a wolą tak samo jak walczyć o wolę
duszę”.

Przybycie delegacji polskiej do Moskwy

MOSKWA, 29. 5. (PAP). W dniu 27
maja przybyła do Moskwy delegacja
polska z wiceministrem tow. Grossefem
na czele. Delegacja została powita-
na na lotnisku przez ministra handlu
zagranicznego ZSRR Miedwiedzkowa, dy-
rektora protokołu ministerstwa handlu
zagranicznego Kuzniecowa i członków
ambasady polskiej w Moskwie.

Zażeganie strajka w gazowniach i elektrowniach

Robotnicy francuscy rozumieją machinację prawnicy Rząd cofnie nakaz mobilizacji pracowników

PARYŻ, 29. 5. (PAP). Związek zawo-
dowy francuskich pracowników gazow-
ni i elektrowni zarządził w środę wse-
nym rankiem odroczenie strajku, który
rozpoczął się o północy.

Paryż był już częściowo pozbawiony
oświetlenia lecz w pół godziny po roz-
początku strajku światła zostały już
wrócić.

Wezwanie do przerwania strajku na-
deszło po retraktacjach przeprowadzo-
nych w ostatniej chwili między zwią-
zkiem zawodowym a ministrem pracy
Daniélem Mayerem.

Apel prem. Ramadier

PARYŻ, 29. 5. (PAP). W mowie wy-
głoszonej przez radio do pracowników
gazowni i elektrowni premier Ramadier
oświadczył między innymi, że apeluje
do robotników w sposób przyjazny, aby
nie ogłaszać strajku.

„Strajk będzie poważnym błędem w
stosunku do państwa, co najbliższe i naj-
droższe Francuzom”.

Ramadier podkreślił, że robotnicy, do
których się zwraca są robotnikami w
służbie publicznej a nie w służbie pra-
codawców. Praca ich nie służy przyno-
szeniu zysków kapitalistom, są oni na
służbie całego narodu.

Tego domagali się robotnicy z ciałem
ist — mówił Ramadier, i robotnicy wie-
dzą, że jest to sprawa ich honoru i god-
ności, taka służba nakłada coraz więk-
sze obowiązki. Robotnicy nie mają wa-
bec tego prawa przewrócić pracy.

Związki zawodowe pracowników Ga-
zowni i Elektrowni odwołały 24 godzin-
ny strajk, a jednocześnie rząd zniósł
rozkaz mobilizacji pracowników gazow-
ni i elektrowni.

W ciągu środy konfederacja pracy ma
rozstrzygnąć czy przyjąć decyzję rządu
odroczenia sprawy ogólnej rewizji plac
do 1 grudnia.

W kołach politycznych zwracają uwa-
gę na pojedynstwo stanowisko Cen-
tralnej Konfederacji Pracy wpłynęło
przed wszystkim machinacją działaczy
z pod znaku generała de Gaulle. Kołom
pracowniczym Francji zależało na tym,
by zaizolować konflikt między rządem i
robotnikami i na tym przykładzie do-
stawa.

wieść konieczności wprowadzenia syste-
mu t. zw. silnej ręki t. j. dyktatury de
Gaulle'a. To też najgłośniej zwalili ro-
botników do nieustępliwości działaczy,
którym los świata wcale nie leży na
sercu.

Kierownictwo związków zawodowych,
zorientowało się w grze politycznej i go-
towało się zwrócić porozumienie, które
poprawi delikatną sytuację robotników, bez
naruszania równowagi budżetowej pań-
stwa.

Francuscy piłkarze w Krakowie

sensacyjny mecz Francja — RKS „Garbaria”
szczegóły na str. 2-giej

Nowa partia spekulantów do obozu pracy

WARSZAWA, 29. 5. (PAP). Decyzja
Komisji Specjalnej skierowanej została
do obozu pracy następujący speku-
lanci, zniżenie mienia publicznego i
szkodnicy gospodarki:

Jan Sulczyński, Józef Charkiewicz,
Jan Lewandowski, Mieczysław Ziolkowski,
Pawel Trocki, Feliks Kulaj, Zbi-
gniew Tomaszewicz, Jerzy Majewski,
Zygmunt Szumowski, Jerzy Zamostki,
Stanisław Włodarski, Kazimierz Rako-
wicz, Jan Stanisławski i Edward Wio-
dek — za nadużycia urzędnicze, szaber,
handel przedmiotami pochodzącymi z
kradzieży, włóczęgostwo itp.

Za spekulację artykułami pierwszej
potrzeby skierowano do obozu pracy:

Murle Mazorkiewicz, właścicielkę skle-
pu w Warszawie przy ul. Saskiej 7, na
okres jednego roku, Janinę Rączyna za
spekulację masłem. Władysława Sio-
wińskiego, za pobieranie nadmiernych
cen za mąkę, cukier i mydło, Kazimierz
Edyko za spekulację artykułami miej-
skimi, Adolfa Grabowskiego, kierownika
działu tekturowego spółdzielni spożywców
w Warszawie, za spekulację materiałami
wieloletnimi, Mieczysława De-
bowskiego, kupca z Olsztyna za speku-
lację mąką, Edmunda Pilata, piekarską
za sprzedaż chleba przydzielonego po
lichowatich cenach, Józefa Pastwę,
piekarską, za gromadzenie mąki dla ce-
lów spekulacyjnych.

Chleb i polityka

Wszystkie obecne problemy między
narodowe obracają się wokół dwóch
zdań, jak zapewnić ludzkości chleb i
pokój. W gruncie rzeczy jest to tylko
jedno zagadnienie. Chleb powszedni
słowno niewiele kosztuje szarego czo-
wika, ale również spędza sen z po-
ściwioś snu i kłopoty ludziom i państwom.

Brak chleba grozi powikłaniami po-
litycznymi. Z drugiej strony, ci któ-
rzy posiadają jego nadmiar, usiłują
wyzyskać swą uprzywilejowaną po-
zycję, aby narzucić potrzebującym
chleba swe własne wyobrażenia o
porządku świata.

Sekretarze Generalni ONZ Trygwe
Lie ogłosił apel do wszystkich Naró-
dów Zjednoczonych, aby popierzyły
z pomocą krążącym, które odwracają
brak żywności.

Równocześnie minister rolnictwa
USA Anderson rozesłał do 32 krajów
propozycję odbycia konferencji mię-

dzynarodowej poświęconej rozdzieleniu
w żywności. Jednocześnie Anderson
ostrzegł, że Stany Zjednoczone mimo
spodziewanych dobrych zbiorów nie
będą mogły pokryć olbrzymiego za-
potrzebowania na chleb na świecie.

Stany Zjednoczone są jednym z naj-
większych eksporterów zboża na
świecie. Tegoroczny zbiór na prze-
szło miliard buszeli przeszedł według
opinii ekonomistów pozwoli Stanom
Zjednoczonym na eksport miliona ton
zboża i młóścin, porównywalny do li-
pca br.

Sytuacja żywnościowa jest istotnie
trudna. Szereg państw odczuwa truo-
dności w realizacji swego programu
wyżywienia, jednakowoż dotąd Euro-
pie nie zagraża. Potrzeba jednak do-
brnąć do nowych zbiorów, które za-
pewniają są dobre. W następnych
latach obszar zasiewów będzie wra-
stał, a plony będą zapewne coraz le-
piej.

Jeżeli w tych warunkach Stany Zje-
dnoczone zapowiadają, iż nie będą
mogły pokryć światowego zapotrze-
bowania na chleb, to wydaje się, że
mamy do czynienia z nową formą na-
ciśku politycznego na opinie publi-
czną różnych krajów.

Za tymi celami udratmizowanymi
alarmami amerykańskimi kryje się
zapewne chęć zasugerowania światu,
że bez pomocy USA na świecie, zapo-
nuje głód.

Miejmy nadzieję że użyte argumen-
tu chleba jako środka działania po-
litycznego nie uda się. Czujność ONZ
i apel jej Sekretarza Generalnego po-
winni uświadomić ten nowy rodzaj
polityki, który ma widocznie zastąpić
politykę dollarową wyraźnie chybłącą
jak tu faszkę.

Chleb jest podstawową potrzebą
człowieka i nikt nie ma prawa go mu
odmawiać, kierując się nie zawsze
czystymi rachunkami politycznymi.

Bezwzględnie wytypimy spekulację

Osnowa rządowego projektu ustawy

Podajemy — z nieznanymi skrótami — tekst projektu ustawy w walce z drożyzną, przyjętego jednomyślnie przez Radę Ministrów.

Art. 1.

Celem zapobiegania drożyznie i nieuzasadnionemu wzbogacaniu się, ZARZĄDZA SIĘ POBIERANIA W PRZEDSIĘBIORSTWACH SPRZEDAŻY ZA SPRZEDANE TOWARY CEN WYSZYSZYCH OD KOSZTÓW NABYCIA, POWIĘKSZYCH O USTALONĄ DLA DANEGO TOWARU LUB GRUPY TOWARÓW ZYSK BRUTTO, A DLA TOWARÓW OKREŚLONYCH W ART. 4 UST. 5 I 6 CEN WYSZYSZYCH OD USTALONYCH CEN MAKSYMALNYCH.

Art. 2.

Nadzór ogólny nad całością wladz i urzędów w zakresie wykonywania niniejszej ustawy sprawuje prezes Rady Ministrów. Czynności, wynikające z tej ustawy, wykonywane będą w ramach ogólnej państwowej polityki cen i według zasad, ustalonych przez Radę Ministrów i jej organy.

Ceny muszą być ujawnione

Art. 3.

1) CENY TOWARÓW, ZNAJDUJĄCYCH SIĘ W PRZEDSIĘBIORSTWACH SPRZEDAŻY, WINNY BYĆ UWIDOCZNIONE W CENNIKU W SPOŚÓB DOSTĘPNY DLA KAŻDEGO KUPUJĄCEGO, A NADTO KAŻDY ARTYKUŁ, — UMIESZCZONY NA WIDOKU PUBLICZNYM, WINNIEN MIEĆ UJAWNIONĄ CENĘ SPRZEDAŻY.

2) W PRZEDSIĘBIORSTWIE SPRZEDAŻY NIE WOLNO ODMAWIAĆ SPRZEDAŻY POSIADANYCH NA SKŁADZIE TOWARÓW, JEŻELI NABYWCZA OFIARUJE CENĘ, UJAWNIONĄ W CENNIKU, A IŁOŚĆ TOWARU, JAKĄ NABYWCZA CHCE KUPIĆ, JEST UZA-

SADNIONA W RAMACH NORMALNEGO ZAPOTRZEBOWANIA

Art. 4.

1) Przedsiębiorstwo sprzedaży obowiązane jest posiadać faktury (rachunki), albo inne dowody równoważne, — stwierdzające cenę uiszczoną za towary, posiadane w przedsiębiorstwie sprzedaży, jak również dowody, stwierdzające wysokość kosztów, poniesionych w związku z dostawą towarów do miejsca sprzedaży.

2) Obowiązek posiadania faktury (rachunku), określony w ustępie 1, nie dotyczy zakupu tych wytworów gospodarskiego rodzaju, nie przerobionych sposobem przemysłowym, nabywanych bezpośrednio od rolników, co do których za cenę zakupu uważa się cenę targową (art. 4 ust. 2).

3) W handlu hurtowym lub półhurtowym obowiązujące jest sporządzenie (faktur rachunków) dla każdej transakcji sprzedaży, bez względu na jej rozmiar. W handlu detalicznym rachunki za sprzedane towary winny być wydawane w każdym wypadku na żądanie kupującego.

Kto ustala ceny

Art. 5.

Przez cenę zakupu rozumie się należycie udokumentowaną cenę, zapłaconą przez przedsiębiorstwo sprzedaży za nabyte towary. Przez koszt nabycia rozumie się cenę zakupu, powiększoną o należycie udokumentowany koszt dostawy towaru do miejsca sprzedaży.

3) Minister Przemysłu i Handlu może w rozporządzeniu ustalić, że za cenę artykułów spożywczych, nabywanych bezpośrednio od rolników, uważana bę-

dzie cena targowa, tj. cena, ustalona przez Komisję Cennikową na podstawie notowań Komisji Notowań.

3) Przez zysk brutto rozumie się różnicę między ceną sprzedaży towaru, a ceną jego zakupu, lub kosztem nabycia. Zysk brutto może być wyrażony w procentowym stosunku do kosztów nabycia, lub ceny zakupu.

4) DOPUSZCZALNĄ W OBROTACH HANDLOWYCH WYSOKOŚĆ ZYSKU BRUTTO DLA POSZCZEGÓLNYCH TOWARÓW LUB GRUP TOWARÓW, USTALA MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU, PO ZASIEGNIĘCIU OPINIÓW ORGANIZACJI PAŃSTWOWEGO PRZEMYSŁU I HANDLU, ORGANIZACJI SPÓŁZIELCZYCH I SAMORZĄDÓW GOSPODARSTWA. MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU MOŻE ZŁEŻYĆ KOMISJOM CENNIKOWYM W RAMACH ICH ZAKRESU DZIAŁANIA, USTALANIE, PO UPRIEDZIMYM ZASIEGNIĘCIU OPINIÓW WSPOMNIANYCH WYŻEJ ORGANIZACJI, DOPUSZCZALNĄ WYSOKOŚĆ BRUTTO DLA OKREŚLONYCH TOWARÓW.

4) MINISTER PRZEMYSŁU I HANDLU, W POROZUMIENIU Z MINISTREM APOWIAWICZĄ, MOŻE USTALIĆ W DRODZIE ROPORZĄDZENIA WYKAZ ARTYKUŁÓW SPOŻYWCZYCH PIERWSZEJ POTRZEBY, NA KTÓRE MOGA BYĆ WYZNACZONE MAKSYMALNE CENY SPRZEDAŻY HURTOWEJ I DETALICZNEJ. CENY MAKSYMALNE USTALANE BĘDĄ NA PODSTAWIE CEN TARGOWYCH I USTALONEJ WYSOKOŚCI ZYSKU BRUTTO.

6) Minister Przemysłu i Handlu może, w porozumieniu z właściwymi ministrami, ustalić maksymalne ceny hurtowe i detaliczne na towary, wytworzone przez przedsiębiorstwa państwowe, lub będące pod zarządem państwowym.

jak również ich skład, sposób wynagradzania członków, organizację, sposób podejmowania uchwał oraz ustalania i ogłaszania cen, jak również zakres i sposób wykonywania nadzoru nad Komisjami Cennikowymi i Notowań (art. 10) ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 10.

1) Państwowe organizacje gospodarcze, organizacje spółdzielcze, samorząd gospodarczy oraz wszelkiego rodzaju zrzeszenia przemysłowe, handlowe i rzemieślnicze, obowiązane są na żądanie Komisji Notowań, lub Komisji Cennikowej udzielać wszelkich informacji i wyjaśnień w sprawach, związanych z kształtowaniem się cen w obrocie wewnętrznym.

Na żądanie Komisji Notowań władze administracji ogólnej obowiązane są dostarczać wskazane materiały, jak również zasięgać potrzebnych informacji.

Art. 11.

1) Nadzór nad działalnością Komisji Cennikowych, powoływanych przy starostwach i prezydentach miast wydzielonych, sprawują właściwe terenowe Komisje Cennikowe przy wojewodach.

2) Nadzór nad działalnością Komisji Cennikowych przy wojewodach i prezydentach m. st. Warszawy i m. Łodzi oraz nadzór nad działalnością Komisji Notowań, sprawują właściwie wojewodzie władze przemysłowe.

Nowe zadania Komisji Specjalnej

Art. 12.

KONTROLE PRZESTRZEGANIA PRZEPISÓW, ZAWARTYCH W ART. 1, 2 I 3 — WYKONYWUJĄ WŁADZE ADMINISTRACJI OGÓLNEJ, WŁADZE SĄDOWE ORAZ ORGANA KOMISJI SPECJALNEJ DO WALKI Z NADZUYCIAMI I SZKODNICTWEM GOSPODARSTWYM ORAZ SPOŁECZNE KONTROLI CEN, — POWOŁYWANE PRZEZ WŁAŚCIWE TERENOWE RADY NARODOWE Z PRZEDSTAWICIELI ZWIĄZKÓW ZAW. I INNYCH ORGANIZACJI SPOŁECZNYCH. UCHWAŁA RADY PASTWA OKREŚLI SZCZEGÓŁOWE KRAJ, SPOŚÓB POWOŁANIA SPOŁECZNYCH KOMISYI KONTROLI CEN, ZAKRES UPRAWNIENIŃ TYCH KOMISYI, ODPOWIEDZIALNOŚĆ ICH CZŁONKÓW I SPOŚÓB WYKONYWANIA KONTROLI.

Art. 13.

Celem kontroli przestrzegania przepisów art. 1, 2 i 3 organom Komisji Specjalnej do Walki z Nadzuykami i Szkodnictwem Gospodarczym oraz Społecznym Komisjom Kontroli Cen służy prawo wstępu do przedsiębiorstw sprzedaży i przynależnych do nich pomieszczeń, — sprawdzania zapasów towarowych, ksiąg handlowych i zapiszków oraz posiadanych faktur (rachunków), jak również wszelkich innych dowodów rachunkowych oraz żądań wszelkich wyjaśnień, dotyczących dokonywanych transakcji.

Art. 14.

1) KTO WYKRACA PRZECIWIĄ PRZEPISOM ART. 1 I 2, UST. 2, LUB DOPUSZCZA SIĘ NIETUZOWYCH CZYNNOŚCI, LUB ZANIECHAN, MOGĄCYCH WYWOŁAĆ ZWYŻKĘ CEN W SZCZEGÓLNOŚCI, KTO BIERZE UDZIAŁ W HANDLU LANCUSKOWYM ALBO KTO DLA OŚNIĄGNIĘCIA NADMIERNIEGO ZYSKU SKUPUJE, GRO-

(Dalszy ciąg na str. 3).

Francuscy piłkarze w Krakowie sensacyjny mecz Francja -- RKS Garbarnia

(S). Wczoraj przybyła do Krakowa autokarem z Łodzi reprezentacja rolniczego klubu Związków Zawodowych we Francji pod nazwą: „Federation sportive gimnastique de travail”.

Klub ten przybył z Francji do Warszawy przed tygodniem i tu rozegrał i mecz piłki nożnej. Niesłusznie z powodu obuwia niedostosowanego do warunków zimnego wiatru wstąpił do gry, klub francuski ponosił porażkę.

Drugi mecz miał miejsce w Łodzi, gdzie wygrał był 1:1.

Klub obywateli w darze od KCZZ Warszawy propozycję o harców francuskich oraz podarował im pihar i pikię wykonany ręcznie przez włókiennika Dolnego Śląska — kłim.

Z ramienia francuskiego klubu występują gracze: Jacobs, Gers, Caillaud, Blondeau, Saulier, Shockaert, Leroy, Ousgarde, Jacob, Prasca, Feigt, Rejus, Mir, Julien i Labelle. Z liczący 15-18 lat, jest żonaty, trzech posiada dzieci, wszyscy jednak są ludźmi młodymi.

Pochodzą oni z najbogatniejszych miast Francji, a więc Paryża, Bordeaux, Nice, Marsylii, Lens (gdzie znajduje się duża kolonia polska). Niemcy, a nawet jest między nimi jeden, tutejszy angieler, Mir Ahmed, z zawodu trener sportowy, który będzie wzmacniał swą drużynę.

Goście przybyli pod przewodnictwem sekretarza Rene Jennelle i kierownika Gressin. Gracze amatorzy rekrutują się zarówno z robotników jak urzędników.

Goście francuscy powitani zostali w Krakowie przez tow. posła Kowalczyka z ramienia OKZZ oraz reprezentantów RKS „Garbarnia” w osobach dyr. Stefana Bartka i dr. Henryka Keli.

Mecz sobotni będzie niecodzienną sensacją dla Krakowa, tym bardziej, że „Garbarnia” należy do klubów o ćwierćwiekowej tradycji sportowej. Emocje zwiększają nagrody dla widzów, którzy przy trafnym odgłosie zwycięzcy mogą otrzymać noćtych lub radioaparat.

Klub francuski wystąpi w składzie: wzmocnionym.

W dniu dzisiejszym goście odwiedzą Zjednoczenie Przemysłu Skarżyska, Polskie Zakłady Garbarskie. O godz. 12 zjechały konsułów francuskiemu, po czym zwiędzą dla widzów, przejadą się do Lasu Wolskiego, a na zakończenie dnia obejrzą stadion sportowy.

Mimo zmęczenia podróży i doznań, w tym w Polsce wrażeń miast Francji wczoraj wieczorem objawiali wielkie zainteresowanie Krakowem, oglądając z zachwytem Sukiennice, Wiedeń Mariacki, przy czym szczególnie, niżej ich zachwyli wspaniały Hejnał Maracki.

Komisje cennikowe i ich zadanie

Art. 6.

1) Minister Przemysłu i Handlu powołuje Komisje Cennikowe przy wojewodach, prezydentach m. st. Warszawy i Łodzi, prezydentach miast wydzielonych i starostwach, w drodze zarządzeń, wydanych w porozumieniu z ministrem apowiającym, ministrem administracji publicznej i ministrem Ziemi Odszyskanych.

2) Minister Przemysłu i Handlu może w tymże trybie przełać swe uprawnienia, wynikające z ust. 1 niniejszego artykułu, na wojewodów.

Art. 7.

1) KOMISJE CENNIKOWE USTALAJĄ I OGŁASZAJĄ:

a) CENY MAKSYMALNE NA ARTYKUŁY SPOŻYWCZE PIERWSZEJ POTRZEBY (art. 4, ust. 5);

b) WYSOKOŚĆ ZYSKU BRUTTO W PRZYPADKU PRZEKAZANIA IM UPRAWNIENI (art. 4, ust. 4).

2) Komisje Cennikowe ogłaszają ponadto ceny maksymalne, określone w art. 4, ust. 6.

Art. 8.

Notowań cen rynku wewnętrznego dokonywują Komisje Notowań, powoływane przez prezydenta m. st. Warszawy i m. Łodzi, starostów i prezydentów miast wydzielonych.

2) Okresowe wyniki tych notowań Komisje Notowań z urzędu przysyłają właściwemu terytorialnie Komisjom Cennikowym.

Art. 9.

Szczególne zadanie Komisji Cennikowych oraz Komisji Notowań,

Z dnia

Falemlika z nieobecnym

W artykule moim o „falemliku” polskiego Zaremby” napisałem przed dwoma miesiącami doświadczenia:

„Zaremba i Ciołkosz chcą prowadzić się z nami o własność nazwy PPS. Śledziliśmy zagranicznych gości na nuleżaj, żeby popłynęli zbrodni. Nasz towarzysze rozpraszali nas z tej zbrodni”.

Wskazywał Zaremba ten ironiczny zwrot i napisał mi na Nr 2 „Kierunek” w kolumnie br., pisząc:

„Aby móc, przegranie się Drobnera do tej zbrodni zawarte w cytowanym naglebie łepidzie, ale kara za zbrodni musi być wymierzona, (Westnie) cał, pójść, ale musi”.

W tej sprawie do wiadomości wyrok, jakie otrzymałem w ciągu dwóch i pół lat, doszedł jeszcze jeden wyrok. Głęboki tak na 20 lat więzienia, ale z obowiązkami przetrwania”.

Zaremba szepie, dlaczego to „nasz” pramocennym wyrokem Sąd partyjny z PPS” zakładowem władze PPS. Na to przypominam mu, że w kłopot mi nie Sąd partyjny, a KW w jednolity front z komunistami w r. 1936, za prowadzenia strajków okupacyjnych i strajka generalnego, za wywołanie i wywołanie strajkiem ogólnym „Co widziałem w Rosji Socjalistycznej”, że w godzinę po ugięciu w Warszawie listu KW w tej sprawie zostałam aresztowany, więc i bronić się nie mogłem, a gdy wyjechałem z więzienia na miesiąc, apokaliptyczną pracę w „Dzienniku Politycznym” i znowu 3 marca 1937 — stałem aresztowany i więziony do wybuchu wojny”.

Muszę przypomnieć, że to on, Zaremba, chciał się niezmierzyć, gdy na apel towa. Niedziakowskiego i Bałki wstrząsnął do atakowej pracy partyjnej w r. 1927, a więc lat temu 20, on, Zaremba, z entuzjazmem kolportował ostatni numer „Socialisty” — głośnieństwem zjednoczenia „niezależnych socjalistów” z PPS, podpisany przez towa. Niedziakowskiego i przetrwał.

Emigracja ma zawzięte to do siebie, że znowa się błądzi i wypuści się w szczytach i kłopotach. W braku innych pracy, a przede wszystkim w braku konkretnej, pozostawiając pracę. Po pier elewacji i znowu nawet ugrozi kłopot.

ROZESŁAW DROBNER

Bezwzględnie wytypimy spekulację

Osnowa rządowego projektu ustawy

(Dalszy ciąg ze str. 2).

MADZI, LUB UKRYWA TOWARY W CELU WYŁĄCZENIA ICH Z OBROTU PODLEGA KARZE WIEZIENIA DO LAT 5 I GRZYWNE DO 5.000.000 ZŁ, LUB JEDNEJ Z TYCH KAR.

2) TEJ SAMEJ KARZE PODLEGA, KTO, PROWADZĄC PRZEDSIĘBIORSTWO SPRZEDAŻY, LUB SPRAWIAJĄC NAD NIM NADZÓR, DOPUSZCZA DO POPEŁNIENIA PRZESTĘPSTW, OKREŚLONYCH W ART. 1 I 2, UST. 2 NINIEJSZEJ USTAWY.

3) JEŻELI SPRAWCA DZIAŁA NIEMYŚLIWIE, PODLEGA KARZE ARZYSTU DO JEDNEGO ROBU I GRZYWNE DO 500.000 ZŁOTYCH LUB JEDNEJ Z TYCH KAR.

Art. 15.

Kto wykrocza przeciwko przepisom art. 2, ust. 1 i art. 3, ust. 1, podlega karze aresztu do jednego roku lub grzywnie do 500.000 złotych, albo obu tym karom łącznie.

Art. 16.

Orzeczenie kary grzywny w stosunku do organów, lub pracowników osoby prawnej pociąga za sobą solidarną odpowiedzialność za nieuczynienie grzywny tej osoby prawnej całym jej majątkiem.

Dalsze kary

Art. 17.

1) W PRZYPADKU STWIERDZENIA PRZESTĘPSTW, OKREŚLONYCH W ART. 13 NINIEJSZEJ USTAWY

A. BIURO WYKONAWCZE I DELEGATURY KOMISJI SPECJALNEJ DO WALKI Z NADZYGCIAMI I SZKODNICTWEM GOSPODARCZYM MOGĄ:

a) WYDAĆ POSTANOWIENIE O ZARĘCZENIU GROJĄCEJ OSKARŻENIUM KARY GRZYWNY PRZEZ OPIS I ZAJĘCIE MAJĄTKU, ORAZ ZARZĄDZENIE O TYMCZASOWYM ZAMKNIĘCIU PRZEDSIĘBIORSTWA.

b) SPRZEDAĆ NA RACHUNEK OSKARŻENIUM PO CENACH OBOWIĄZUJĄCYCH TOWARY, STANOWIĄCE PRZEDMIOT PRZESTĘPSTWA, LUB TOWARY, ULEGAJĄCE SZYBKIEMU ZEPSUCIU.

c) WYMIERZYĆ GRZYWNE, PRZEWIDZIANĄ W NINIEJSZEJ USTAWIE.

d) ORZEC ZAMKNIĘCIE PRZEDSIĘ-

BIORSTWA, POZBAWIENIE UPRAWNIEN HANDLOWYCH I PRZEMYSŁOWYCH ORAZ PRAWA DO ZAJMOWANIA LOKALU HANDLOWEGO.

B. PONADTO KOMISJA SPECJALNA DO WALKI Z NADZYGCIAMI I SZKODNICTWEM GOSPODARCZYM MOŻE:

a) SKIEROWAĆ SPRAWCĘ PRZESTĘPSTWA DO PRACY PRZYMUSOWEJ, ZGODNIE Z ART. 10 DEKRETU Z DNIA 16 LISTOPADA 1945 R. O USTAWIENIU I ZAKRESIE DZIAŁANIA KOMISJI SPECJALNEJ DO WALKI Z NADZYGCIAMI I SZKODNICTWEM GOSPODARCZYM (DZ. U. R. P. NR 53, POZ. 302) W BRZMIENIU DEKRETU Z DNIA 14 MAJA 1948 R. (DZ. U. R. P. NR 23, POZ. 140).

b) ORZEC PRZEPADEK TOWARÓW, KTÓRYCH PRZESTĘPSTWO DOTY- CZY.

c) ORZEC PRZEPADEK URZĄDZEŃ PRZEDSIĘBIORSTWA, STANOWIĄCYCH WŁASNOŚĆ OSKARŻONEGO.

3) W przypadku stwierdzenia przestępstwa, ustawy, Biuro Wykonawcze i delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym mogą:

a) wydać postanowienie o zabezpieczeniu grojącej oskarżeniemu kary grzywny przez opis i zajęcie majątku lub wymierzyć grzywnę, przewidzianą w ustawie.

Ponadto Komisja Specjalna do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym może skierować sprawcę przestępstwa do pracy przymusowej, zgodnie z art. 10 dekretu z dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 302) na okres aresztu, nie przekraczający jednego roku.

3) Komisja Specjalna do Walki z Nad-

zyciami i Szkodnictwem Gospodarczym Biuro Wykonawcze i delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym mogą wydać zarządzenia, przewidziane w art. 17 ust. 2 odnośnie ogłoszenia treści skazujących postanowienia w piśmie codziennym na koszt oskarżonego.

4) W razie niedzielnego wydawania Komisja Specjalna do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym na wniosek Biura Wykonawczego lub delegatury, zamienił wedle swego uznania karę grzywny na obóz pracy na okres nie przekraczający lat 2 niezależnie od orzeczonego lub ewentualnie skierowania sprawcy do obozu pracy.

5) Komisja Specjalna do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym może uchylić lub zmienić w trybie nadzoru postanowienia Biura Wykonawczego i delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadzyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, wydane na zasadzie niniejszego artykułu.

Art. 18.

Sąd może zarządzić ogłoszenie sentencji wyroku na drzwiach wejściowych do przedsiębiorstwa sprzedaży, w którym przestępstwo zostało popełnione i ogłoszenie wyroku skazującego w piśmie codziennym na koszt skazanego.

Art. 19.

Rozporządzenia Rady Ministrów mogą poddać działaniu niniejszej ustawy wyrocznia za wartość pracy i za wydatki, które mogą ponieść przynajmniej zawiadzenia przy umowie o dzieło, lub przynajmniej zlecenia (świadczące usług), jako też wydruki i przewoźny przy sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby własnego wyrobu.

Turcja nie jest krajem demokratycznym

stwierdza „New York Times”

Oświadczenie tureckiego ministra finansów Nazmi Kiamir, w sprawie zniesienia dekretu ograniczającego na graniczone inwestycje w Turcji, wywołało komentarz „New York Times”, który rozstrząsa polityczną sytuację Turcji.

Dziennik stwierdza, że Turcja nie jest krajem demokratycznym i prasa turecka, a także, korespondenci zagra-

niczni są ściśle kontrolowani „New York Times” ustalił jednak, że Turcja przeszła ostatnie wojnę światową, nie przechodząc na stronę osi i w końcu pożywnie wypowiedział się przeciwko Hitlerowi.

Nie należy jednak sądzić — dodaje gazeta, że polityczna amerykańska za radzi nadmiernie wszystkim brać kom, na które cierpi Turcja.

Co piszą inni?

Cała prasa polska podnosiła wiele miejsca zagadnieniu walki ze spekulacją. Oto co pisze

NZCZPOSPOLITA

DIENNIEM GOSPODARCZY

Omarzanie projektu ustawy bardzo za ostrą sankcję karne za wszystkie nieuczynne czynności lub zniechęcania, mogące wywołać zysk — cen wszelkiego rodzaju towarów, za udział w handlu lubekucywnym, za gromadzenie i ukrywanie towarów w celu wyłączenia ich z obrotu. Za przekroczenia postanowień wspomnianą ustawą przewidziane są kary do 5 lat więzienia i do 5 milionów złotych grzywny oraz zamknięcie przedsiębiorstwa.

Ala trzeba sobie równocześnie przypominąć, że nawet najlepsza i najbardziej potrzebna ustawa nie stanowi jeszcze wszystkiego. Rezultaty, jakie przyniesie, zależne są od jej wykonania. Nie należy się lękać, żeby walka z drożizną, spekulacją i poskarstwem, chło-

by na podstawie najnowszej ustawy była rzeczą łatwą i nie chodzi tylko o to, że społeczeństwo, zmierzająca klasa pracująca, ma tu przeciw sobie całą demoralizację powojenną i świetnie zorganizowany klan ludzi, którzy dotychczas dobrze żyli, żerując na cudzej pracy — i nie chcą się tego wyrzec. Chodzi nam o ludzkie nastawienie społeczeństwa. Ludzie u nas na ogół niechętnie podlegają w ich codziennym życiu walki społecznej i społecznego użytku. To nastawienie społeczeństwa musi się zmienić — w jego własnym interesie. Wielka rola przepada tu Społecznym Komisjom Kontrolnym Cen.

W ramach dyskusji, jakie rozgorzała po ostatnim wystąpieniu min. Mince, na marginesie notacji tow. Werlika w „Głosie Ludu” z dnia 25 maja, pisze,

Nie ma żadnego sensu dyskutować samemu z sobą, tj. przypisywać drugiej

stronie to, czego nie powiedziała i nie myśli — i z tak niezrealistyczną tezą pojmojmować polemikę. Tow. Szarycki w zaskakującym przez tow. Werlika artykule: 1) wypowiedział się nie za oddaniem spółdzielczości monopoli w państwowy sklep zboża, lecz za pełnym wykorzystaniem dla tego celu i istnieniu aparatu spółdzielczego; 2) wypowiedział się nie przeciw rozszerzeniu agend Funduszu Agromasyjnego, lecz przeciw monopolowi w zakresie skupu zboża dla naszego państwowego aparatu handlowego, działającego pod kierownictwem dysponowanego przez resort przemysłu i handlu Funduszu Agromasyjnego; 3) domagał się nie oddarcia nadzwyczajnego aparatu Ministerstwa Przemysłu i Handlu w zakresie kontroli cen, lecz oddarcia jednostronnego monopolu tego resortu. Wszystko lub prawie wszystko, a czym tow. Szarycki pisał, zostało mniej lub więcej wygłoszone w słynnych uchwałach Rady Ministrów. I nie mogło być inaczej, skoro tow. Szarycki pisał w centralnym organie PPS, a projekty umiarkował na Radę Ministrów zostały między PPS i PPR uzgodnione.

Kto nie wierzy, niech przeczyta w

ważnie artykuł tow. Szaryckiego zamieszczony w „Głosie Ludu”. A skoro nasze patnie na najbliższych okresach poglądy w tym zakresie ugodności i terat uszytoko będzie zależało od wykonania, a nie od dyskusji — to po co przypominąć, kto tu naprawdę i za jakim był z początku monopolom.

Tow. Werlika niepostrzeżenie zdumiał obruszył się na 8-tygodniowe umiarkowanie i potrzebą umiarkowania przez Samopomoc Chłopską. Niepostrzeżenie, protekty przeciw niemieckim radiom tow. Szaryckiego w tym zakresie i niepostrzeżenie było, dlaczego milczy się o innych organizacjach spółdzielczych. Wcale się nie milczy. Bije się w nie, jak u bichen, przy każdej sposobności, każdą drogą i każdą boczną ścieżką, nie błądząc na obiektywizm, na liczbę, nie fakty. Niech tow. Werlika zażył do prolektów żywnościowych. Niech posłucha radia, niech poczyta prasę. Teżże organ przez siebie redagowany. I niech porówna 8-tygodniowy tow. Szaryckiego z 10-tygodniowymi listami wierszami, podobnie ogólnie bezpośredni — lub pośredni — atakom na „Spółdzielcę”.

O czym mówi Paryż?

Metody generała Marshalla nie ma już obecnie żadnych wątpliwości co do drogi, jaką pójdzie polityka amerykańska. Gdyby także względności jeszcze leżały, to wiadomości nadchodzące z drugiej strony Atlantyku rozwijałyby je ostatecznie. — Zgodnie z tymi informacjami, prezydent Truman zgromadził w swoim gabinecie ostatnio głównych przywódców politycznych USA. Była tam secesyjna demokratyczna opinia: — „Marshall na czele. Ale także przywódcy republikanie. — Prezydent rozpoczął od odczytywania szczegółowego planu, który ma służyć jako wytyczna dla Departamentu na Stanu na najbliższe miesiące. Po godzinie tej lektury, p. Truman zapisał: „Czy wszyscy się zgadzają?“

Bezwzględnie rozległy się głosy pro-ważniejszej aprobaty. A kiedy p. Truman zapytał się jednego z drugich — czy może liczyć na ich poparcie, demokraci i republikanie odpowiedzieli twierdząco. Ale czekała ich niespodzianka. Wyjmając ze swej toczki kilka egzemplarzy dokumentu, który został odczytany, generał Marshall poprosił obecnych uprzejmie o podpisanie się na dowód zgody. „To nie dlatego, żebym ja, miał zastąpić — tłumaczył on — ale na wypadek, gdyby by ktoś z Was zapomniał jak dokładnie brzmiał tekst naszego porozumienia. Niezmiennie podpisaliśmy ma „małkę“.

Nawet p. Vandenberg nie mógł odiszankować. Wszyscy rzucili jednak — choć nie z chęcią, dostosować się do tej prochy. Obecnie nikt już nie może się wywołać, a amerykańska opinia publiczna dobrze to zrozumiała. W swej masełki wierności, opinia ta zdecydowanie popiera broń podjętą pod egidą gen. Marshalla. Rosnące pod jego głosem jakby objawiające dość dziwny pesymizm.

Nie zmniejsza to jednak popularności gen. Marshalla. Przeciwnie. Pewne dzienniki przyrównują go do Lincolna, inną tak daleko, że mówią o Waszyngtonie. Senat, który w swej wieloznaczności był niezadowolony z po wlochu nominacji wojskowego na stanowisko szefa Departamentu Stanu —

zmienił obecnie zupełnie zdanie. Przy odrobinie, choć woli, może się zdarzyć, że wielbiący nęstwo, drżące na przemyśle rok przy wybuchu do Białego Domu, będący przed sześćoma miesiącami tak powściągliwi za gen. Marshalla ma jakieś szanse — wreszcie wybuchną.

(Gawroche — Paryż)

Bevin o Zagłębiu Saary

Francuzi, którzy śledzili debatę nad polityką ograniczenia w Lohio Genu, zwrócili oczywiście szczególną uwagę na co mówiono o Zagłębiu Saary: Bevin dwukrotnie podkreślił, że —

„Brytania na tym punkcie popiera Francję, ale że jego zdaniem nie chodzi o Saarę z roku 1919, to znaczy, amputowaną o terytoria rolnicze, które zostały przyłączone do niemieckiej polityki zagłębia przez władze francuskie, Anglik uważają, że zachodnie Niemcy przemysłowe potrzebują tych terenów zarówno dla swego zaspokojenia, jak i dla równowagi politycznej.“

Jest to waga logiczne odwołanie, w tonie zresztą nader uprzejmy, które m. m. Bevin sformułował pod adresem sądu francuskiego.

(Le Monde — Paryż)

Indie Holenderskie

Rząd holenderski ma zamierzać zawrzeć układ z rządem Stanów Zjednoczonych. Na mocy tego układu wchodzi Indie Holenderskie, łącząc z republiką Indonezji, będącą własnością do sfery wpływów USA.

W planie tego układu przewidywane są na wielką skalę inwestycje kapitału amerykańskiego w Indonezję. — Układ został orzeczony przez M. Claytona, amerykańskiego ministra handlu i dwóch przedstawicieli holenderskiego ministerstwa posiadłości zamorskich, pp. Weyera i Bol Angelina, którzy specjalnie w tym celu pojechali do Waszyngtonu. Aby zapewnić wykonanie tego polityczno-finansowego planu, postanowiono wywrzeć presję na republikę indonezyjską, aby zgodziła się zmienić nie dawne układy w Cheribon na korzyść firm zagranicznych.

(Action — Paryż)

„Powstanie i działalność rządu londyńskiego“

„Państwo i Prawo“ nr 4

Nowy numer „Państwa i Prawa“ (Nr. 4/1947) zawiera szereg artykułów na tematy aktualne.

Prof. Borys Lipiński przeprowadza analizę prawną powstania i działalności rządu londyńskiego. — Autor stwierdza, że w wrześniu 1939 roku — miało miejsce zwykła zmiana składu, lecz załamaniem się całego porządku rządowego. Rząd polski w r. 1939 utracił władzę nie z chwilą zręczenia się jej w Rumunię, ale wcześniej od chwili, gdy odmówiono mu posunięcia, — przesłano wykonywanie jego rozkazów m. in. w wypadku obrony Warszawy wobec rozkazów Rządu Smolego. Stąd też jest rzeczą obłąkającą z prawnego stanowiska, kiedy polski rząd 1939 r. rzekł się władzy i kogoś ją przekazał. Naród polski sam wziął się do organizowania walki z najeźdźcą. Rząd londyński, zwołany po śmierci Sikorskiego — nie potrafił spełnić dwóch zasadniczych zadań: zawarcia sojuszu z Rosją Radziecką, która przysłała na siebie ciężar wojny z Niemcami, oraz utworzenia wezwierznego, ideologicznego frontu antyfaszystowskiego. W tych warunkach rząd londyński zaczynał w kraju powagę, natomiast w rzeczywistości dołączył, ludowe, robotnicze oraz inteligencję, zdobywając na nią polityczne i państwowe przywileje. Tworząc nowy blok demokratyczny, a następnie Królewską Radę Narodową, która wywoliła Polski Komitet Wyzwolenia Narodowego, a później Rząd Tymczasowy.

W konkluzji prof. Lipiński stwierdza, że rząd londyński nie miał i nie ma oparcia ani w polskim prawie politycznym ani w prawie nadzyszytnym i wreszcie w historii.

W zagadnieniu prawa angielskiego wprowadza czytelników artykuł Sędziego SN Leona Koziaka pt. „Ogólne zasady Equity“. Autor stwierdza, że Anglia jest obecnie jednym krajem w Europie którego systemy gospodarki postuluje prawną racjonalność i sprawiedliwość w podziale cywilnym. Istoty jest — podobnie jak w starożytnym Rzymie — na władzy

przewodzącej sądu. System ten który łatwo mogłoby gdzieś indziej przetrwać się w samowolnej egzorcystyce, — znajduje w Anglii korektywę w dwóch faktach: pierwszym — jest stosowanie się sądów angielskich do precedensów, drugim — silniejsze za społeczeństwem angielskim, niż w jakikolwiek innym w Europie, poczucie prawa i praworządności.

W artykule pt. „O składowej propagandzie“ przez Iry Karnej SN Kazimierz Bzowski kreśli szereg uwag dotyczących stosowania art. 22 Dekretu z 18. 6. 1946 o przestępstwach szczególnych, niebepiecznych w okresie a odnowy Państwa. Art. 22 Dekretu zawiera zakaz rozpowszechniania fałszywych wiadomości, które mogą wyrazić szkodę interesom Państwa Polskiego, bądź też obniżyć powagę jego naczelnych organów. — Omawiając sprawę ulotki w czeskiej — która była obelgami przeciwko PPR zawierał wiadomości o rzekomo niewygodnym kolaboracji i komunizm — autor polemizuje ze stanowiskiem sądów, które nie dopatrzyły się przesłanki w kolporcie wamit tej ulotki.

W dalszej części numeru znajduje się wspomnienie poświęcone o s. Michała Orszulaka a następnie omówienie przenosów wewnętrznych Komisji Specjalnej (prof. M. Madey), — uwagi dotyczące stosowania prawa małżeńskiego (Marta Cybulska), — zagadnienie organizacyjno-prawne Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości (prof. J. Makowski), omówienie procesu Williama Joyce (prof. M. Szwarc) oraz polemika w sprawie praworządności (odpowiedź sędziemu Szewerskiemu — Dr St. Ehrlich). Dział recenzji zawiera omówienie książki W. Mstewicki — Polacy procesy cywilne (rec. prof. W. Ligotki), J. Witkici — Prawo małżeńskie — komentarz (rec. J. W.), M. Wolff — Private International Law (rec. R. Kurałowicz), Lord Hankey — Government Control in War (rec. St. R.)

(J. M.)

Najlepszymi koloniami są te, o których mówi się najmniej

Madagaskar, część zaginionego kontynentu

Życie gospodki jest, we swoim aspekcie, — to najlepszymi koloniami są te, o których mówi się najmniej. Madagaskar może być uważany za najcenniejszą posiadłość francuskiego imperium kolonialnego.

Narodził się, co czasu zdobywania tej wyspy przez generała Duchassa, wspominało się o Madagaskarze. Obecnie, wzbudza ten powstanie, które wyjątkowo, to słowniki między ludnością miejscową i władzami kolonialnymi nie były zbyt dobre, czemu nie można się nawet zbliżyć do 250 lat próbowała Francja w powtarzających się wypadkach postawić stopy na Madagaskarze i pamięć niechlężnych i krwawych walk nie zatarła się u szerepu Hown, który tajemnie czołowe miejsce wśród ludności miejscowej — Malagasy. Lud ten jest zewnętrznie spokojny, uprzejmy i oporny, lecz w istocie natura łagodniejsza mieszkanki jest gwałtowna i namiętna, a każda krzywda wywołuje groźne zemsty.

Sześć Hown przybył przed olimpiadami na Madagaskar. Jest on pochodzący z Malajezji, a dziwnie jego śladem przebiegł ocean Indyjski na całej jego szerokości. Malajskie pochodzenie

jak są również wszelkie inne tropikalne rośliny. Tak jak ludność, palma kokosowa, potrzebna dla produkcji kopry, pochodzi również z Indonezji.

Ciekawą jest okoliczność, iż nie ma wcale na wybrzeżach Madagaskaru z Afryki. Niemniej jest najbliższym kontynentem. Szerokość kanału Mozambiku wynosi 400 do 600 km. Madagaskar jest to wczesnym okresem ziemskim oddzielający się od stałego lądu Afryki. Na przedzień okresu jurajskiego, tj. przed przeszło 75 milionów lat temu, obrzucił się ląd rozciągający się od wschodu Ameryki Południowej poprzez południową Atlantyk, Afrykę, Ocean Indyjski, aż po Indie i Australię. Został on przez znakomitego geografę, Edwarda Sazca, nazwany Królestwem Gaudania. Nie jest pewne czy ląd ten pozostał całkowicie przez cały czas swego istnienia. Ale już 150 milionów lat temu nastąpiło gwałtowne pęknięcie w nim, które przetrwał jedynie obecny Madagaskar. Wchodzące w jego skład części pęknięte są góry, które spadły się i ląd obniżył się w morze na głębokość ponad 6000 m.

Madagaskar jest po Grenlandii, Nowej Gwinei i Borneo czwartą co do wielkości wyspą na świecie. Powierzchnia jej wynosi 625,000 kilometrów kwadratowych, to jest więcej niż połowa powierzchni Francji, Luksemburga, Belgii i Szwajcarii razem wziętych.

Tak jak w innych krajach tropikalnych wznosił się dołgi oraz stoki gór Madagaskar pokryte są wzniesieniami lasami. Puszczę te obejmują 1/5 powierzchni całej wyspy. Wyżynę kraj polonowy w głębi wyspy pokryły lasy równin i rozciągła tam jest hodownia bydląt. Poza rykiem, który jest podstawowym artykułem żywnościowym dla

jak są również wszelkie inne tropikalne rośliny. Tak jak ludność, palma kokosowa, potrzebna dla produkcji kopry, pochodzi również z Indonezji.

Ciekawą jest okoliczność, iż nie ma wcale na wybrzeżach Madagaskaru z Afryki. Niemniej jest najbliższym kontynentem. Szerokość kanału Mozambiku wynosi 400 do 600 km. Madagaskar jest to wczesnym okresem ziemskim oddzielający się od stałego lądu Afryki. Na przedzień okresu jurajskiego, tj. przed przeszło 75 milionów lat temu, obrzucił się ląd rozciągający się od wschodu Ameryki Południowej poprzez południową Atlantyk, Afrykę, Ocean Indyjski, aż po Indie i Australię. Został on przez znakomitego geografę, Edwarda Sazca, nazwany Królestwem Gaudania. Nie jest pewne czy ląd ten pozostał całkowicie przez cały czas swego istnienia. Ale już 150 milionów lat temu nastąpiło gwałtowne pęknięcie w nim, które przetrwał jedynie obecny Madagaskar. Wchodzące w jego skład części pęknięte są góry, które spadły się i ląd obniżył się w morze na głębokość ponad 6000 m.

Madagaskar jest po Grenlandii, Nowej Gwinei i Borneo czwartą co do wielkości wyspą na świecie. Powierzchnia jej wynosi 625,000 kilometrów kwadratowych, to jest więcej niż połowa powierzchni Francji, Luksemburga, Belgii i Szwajcarii razem wziętych.

Istnieje jednak pewna zmieszka z Ameryką, Australią i wyspami indyjskimi. Przede wszystkim jednak największe różnice istnieją pomiędzy fauną afrykańską i zwierzyną zwaną wyspami. Względnie dużych ssaków Afryki, oraz małp nie natyka się na Madagaskarze. Ze zwierząt drapieżnych na wyspie żyje tylko jeden gatunek koczowniczy. Natomiast Madagaskar jest krajem bardzo różnorodnym, gatunków północnych, z których odmiennym reprezentowane jest 10-na gatunków i stanowi połowę wszystkich ssaków na tej olbrzymiej wyspie. Spotyka się tam również wszystkie nieznane i niespyłkane gatunki grzybnie i zwierzęta, żyjące w owadach. Świat polski koniowej w połowie stanowi również specjalne gatunki madagaskarskie. To samo dotyczy gadoń z których należącej do kameleony. W jaskiniach i rzekach pełno jest krokodylew i żółwi, które jak wiadomo również pochodzą z wczesnych okresów geologicznych. Wreszcie świat owadów wykazuje nadzwyczajne bogactwo gatunków.

Jakkolwiek wszystkie te opisane gatunki i rodzaje są niezwykle ciekawymi obiektami dla studiów uczonych geologów, botaników i zoologów, Madagaskar przysparza rządowi francuskiemu pomniejszych kłopotów z uzupełnieniem powołów.

Z Wojewódzkiej Rady Gospodarczej PPS

(K) Na ostatnim posiedzeniu Wojewódzkiej Rady Gospodarczej PPS pod przewodnictwem tow. Czarnieckiego o-mówione zostały najważniejsze zagadnienia związane z bieżącymi pracami Rady na terenie Partii i na terenie ogólnym. Po zapoznaniu z planem, Czarnieckiego tow. Borek odczytał porządek wniósł, uchwalono na ostatnim posiedzeniu, a następnie tow. przewodniczący poinformował zebranych o rezultatach osiągniętych w poszczególnych sprawach.

Następnie tow. Borek odczytał wnioski i uchwały konferencji dyrektorów i kierowników personalnych, celem ujednolicenia czy wniknięcie do założeń Rad Rady poprzez, Z wyjątkiem tow. Paniewskiego i tow. Żylińskiego wyniki, za nieprzeżyłymi zwyżką cen jest jedyną z najgorszych bolączek, na którą Rada powinna zwrócić szczególną uwagę. Dalo to początek dyskusji, w której zasadniczym momentem była sprawa celowości zwyżki cen przy udzielaniu procentów na romanse etc. Tow. Czarniecki stwierdził, że tego rodzaju zwyżka jest wskazana i dobra, podaje przykłady. W związku ze sprawą zwyżki cen tow. Pikuński podaje szereg przykładów na odsetkach gospodarki mieszkaniowej, że tego rodzaju zwyżka jest gwałtowniejsza, ponieważ nie przynosi ona pożytku ogólnej gospodarce.

Tow. Tomczyk podkreśla rolę prze-

mywa w organizmie państwowym zwrócił uwagę na konieczność ściślejszej kontroli produkcji i troski i zaopiniowania konsumenta. W dalszej części obrad zabierał głos tow. Kubicki, tow. Mazur i tow. Niedwiecki, wskazując na potrzeby realizacji planowej gospodarki, aby uniknąć dezorganizacji w sporach gospodarczych. Wiąże się to z produkcją, która czasem spoczywa w rękach ludzi niedołężnych, utrudniając wykonanie planu.

Sprawa likwidacji stołówek i kwestii domów wypoczynkowych poruszył tow. Czarniecki, wskazując niedociągnięcia akcji wczasów, które wynikają z braku funduszy wczasów pracowników przy OKZZ w dostarczaniu stołowni, aby oddać zakłady, które nie posiadają przewidzianych na te akcje.

Następnie zabral głos przewodniczący, który reszując całość dyskusji zwrócił się do zebranych z projektem delegowania za składem Rady Gospodarczej i osób do WK PPS, celem omówienia planu działań, sterowały doprowadzić do realizacji gospodarki. Projekt przyjęto jednomyślnie.

Poza tym przyjęte zostały wnioski, dotyczące lojalności wykonywania umów o współpracy oraz partii robotniczych, aby w ten sposób uniknąć zwyżki wyceny umów. Tow. Kurylowiczowi za szczerą atencją zagadnienie w artykule pt. „Ochrona prawni-

czych przed samowolą i nadużyciem”, stojąc na stanowisku, że tylko przy szczepie i obywatelu stawianym gwarantem można osiągnąć i pogłębić rzeczywistość współpracy obywateli partii robotniczych.

W dalszej części omówiono projekt Rady Społecznej Nadzoru.

W sprawie też zabral głos tow. Szczepaniec stawiając wniosek, aby zwrócić się do KW o nowe ujęcie projektu. Odnośnie spraw bieżących omówiono sprawę kopalni „Kryształ” pod Pieniężnikiem, której grozi zlikwidowanie. Wniosek o przekazanie zakładu tej kopalni i prowadzenie przedsiębiorstwa jako spółdzielni pracy, przyjęło jako swój program, w sprawie przeniesienia ośrodka spółdzielczości Pracy na Woli Justowskiej, postanowiono podjąć interwencję w Zarządzie Głównym Związku, o utrzymaniu tego ośrodka na terenie Krakowa.

Na zakończenie po krótkiej dyskusji przyjęto wniosek w sprawie braku ruchu ludowego (co osłabia tempo ogólnego rozwoju gospodarczego), aby na celach i technikach przy WK PPS podjęto inicjatywę celem pionierskiego uruchomienia budownictwa mieszkaniowego w Krakowie. Za swą stronę Rada powołała do tego celu Komisję, na czele której stanął przewodniczący Rady, tow. Czarniecki.

Na tym konferencję zamknięto.

Uwaga lekarzy

Odczuwano z przyczyn technicznych przed dwoma tygodniami wspólne posiedzenie tow. tow. lekarzy i lekarzy powołanych z odczytem tow. Józefa Szeradzkiego na temat „Z problemów życia atomów polsko-rosyjskich” odbyło się w poniedziałek, dnia 2 czerwca 1947 r. o godz. 19.45 (7.mej wieczór) w sali dyskusyjnej TIR-u, Garbarska 1.

KONCERT CHÓRU „HEJNAŁ”

Zarząd Chóru Z. K. „Hejnał” w Krakowie uprzednio zawiadamia, że koncert chóru „Hejnał” odbędzie się we czwartek dnia 28 maja 1947 r. o godzinie 19.45 w sali Z. K. K. przy ul. św. Filipa Nr 6, Wielki wokal.

Komunikaty Partijne

ODPRAWA SEKRETARZY I PRZEWODNICZĄCYCH

Miejski Komitet PPS w Krakowie niniejszym komunikuje, że w piątek dnia 30 maja br. o godz. 17 — odbędzie się w sali Miejskiej Rady Narodowej odprowa przewodniczących i sekretarzy Komitetów Fabrycznych i Kół PPS, pracowników Związków Zawodowych, Pełnomocników oraz członków Rad Zakładowych.

UWAGA!

Sekretarze wszystkich Komitetów Partijnych i Kół z terenu województwa krakowskiego są proszeni o zgłoszenie się w Wydziale Kadr WK PPS pokój Nr. 50 celem podjęcia druku deklaracji na członków i Wła Przysięgnię Polsko-Radzieckiej.

PRACOWNICY PRZEMYSŁU POLIGRAFICZNEGO

W dniu 30, 5. piątek Dom Partijny Rynek 30 sala Nr 16 i p. o godz. 6 wieczorem odbędzie się Konferencja Pracowników Przemysłu Poligraficznego.

Ze względu na ważność spraw prosimy o jak najwcześniejsze przybycie i udział w powyższej konferencji.

Wobec wszystkich członków PPS obowiązku.

Ofiara obowiązków

(3) Wczoraj odbył się pogrzeb niolego, rakującego dziś nadzieje, lekarza, dr. Zygmunta Korzeniowskiego, liczącego lat 31. Dr Korzeniowski padł ofiarą swego obowiązku, zarabiając się nie od choroby tyfusem brzusznym.

Dr Zygmunta Korzeniowski pracował od 5 lat w Pogotowiu Ratunkowym i jednocześnie był asystentem Uniwersytetu Józefińskiego w Zakładzie Patologii.

Młody lekarz ożenił się i dwójce małych dzieci.

Z szeregu społeczeństwa uzbola wrodołowa jednostka, która mogła wiele jeszcze lat pełnić swój szczerzy obowiązek dla dobra ołd.

Zaliczek na podatek gruntowy (cont.)

(o. d.). Na podstawie art. 39 ustawy 4 dekretu z dnia 20 marca 1946 roku o podatkach komunalnych (Dz. U. RP, Nr 19, poz. 128) w brzmieniu dekretu z dnia 2 kwietnia 1947 r. (Dz. U. RP, Nr 32, poz. 137) wysyłam podatników podatku gruntowego do uiszczenia w Głównym Kasie Miejskiej, pl. WW. Świętych 3/4 w terminie do dnia 15 czerwca 1947 zaliczek na podatek gruntowy na rok 1947 w wysokości 100% podatku gruntowego wymierzonego na rok 1946, t. j. w wysokości pełnego rocznego wymiaru tego podatku na rok 1946.

Zaliczka ta zostanie pobracona z należności ustalonej wymiaru podatku gruntowego na rok 1947.

Nie zapłacone w powyższym terminie kwoty zaliczek zostaną ściągane w drodze przymusowej z dołączeniem dodatku za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

NOWA PREMIERA W WOSŁEJ GROMADCE

W niedziele, dnia 1 czerwca 1947 o godzinie 11-tej teatr BPTD odgrywa dwa bajki: 1. Anny Swierczewskiej, o „DZIECIU CO MIAŁ SIĘDZIM KOSTEK” i 2. B. Ostrowskiej „WIESELE LALEK”.

Doankiendek kadencja, żywa akcja, uścisł okrzyk zapewnia każdemu dwie godziny miłej rozrywki.

Przedprezesa Bielskiego w Słabiej Hacz. (naprzeciwko Reali) i w dniu przedstawiła w kasie teatru. Ceny mniejsze od 80-100 zł.

Z Komitetu Dzielnicowego Podgórze

(K) Ostatnio odbyło się Walne Zebranie członków Komitetu Dzielnicowego PPS Podgórze przy udziale ok. 200 osób.

Zebranie zgasił tow. Kozak Bronisław, wywołując towarzyszy do uczczenia minuty ciszy pamięci tow. Zyg. Karola, obywatela naszego dzielnicy partynego, członka Komitetu Dzielnicowego PPS w Podgórzu, zmarłego przed niedawnym czasem.

Po powołaniu prezydium i odczytaniu porządku obrad nastąpiły sprawozdania z działalności ustępującego zarządu obejmujące dwuletni okres pracy. Na wniosek komisji rewizyj-

nej oddzielono Zarządowi absolutorium.

Z kolei przedstawiciel Miejskiego Komitetu tow. Bekman wygłosił przemówienie, poruszając aktualne zagadnienia gospodarcze i omawiając ostatnie uchwały KW PPS odnośnie zwalczania drożyzny i spekulacji.

Po referacie przystąpiono do wyboru nowych władz komitetu, a mianowicie Rady Terenowej złożonej z 20 delegatów Komitetów Fabrycznych, Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

W wyniku wyborów przewodniczącym został tow. Kozak Marian, sekretarzem tow. Krosa Edward i skarbnikiem tow. Puchacki Michał.

Na marginesie handlu wyrobami monopolowymi

Nie wolno się cofnąć wstecz

„Piast” z 25. K. w artykule pt. „Czym handluje spółdzielnie” napisał: „Czy gorszyć się, że „Spolem” handluje wódką? To nie jest ważne. Wódka jest artykułem społecznym i ktoś musi nią handlować.

Ważniejsze jest jednak inne pytanie: Czy w dzisiejszych czasach deficytu artykułów pierwszej potrzeby jest woda, czy „Spolem” specjalizuje się na handlarz artykułami monopolowymi? Mi Wyroby monopolowe tym się odznaczają, że w porównaniu np. do artykułów pierwszej potrzeby ich ceny są wyższe. Nie ma więc w tej dziedzinie warunków do spekulacji, zatem nie ma potrzeby, aby spółdzielnie jako organizacje o kontrolowanej przez społeczeństwo działalności, zajmowały się dziś handlem artykułami monopolowymi, jako asortymentem głównym”.

W odpowiedzi przedstawiamy w kilku słowach, w jaki sposób doszło do dzisiejszego stanu uprzywilejowania rynku artykułów monopolowych.

Odł, gdy na początku roku 1946 „Spolem” zawarto umowę z monopolami państwowymi, rzekł, jeśli chodzi o sprzedaż tych artykułów, znajdował się w rękach spekulatorów. Ceny wódki, papierosów i soli były w tym okresie podwójne. Handel polegał wówczas na wykupywaniu wyrobów monopolowych po cenach urzędowych i sprzedaży ich konsumentom po cenach dowolnych, niejednokrotnie kil-

kakrotnie wyższych od cen urzędowych.

Właściwie nie państwo, lecz spekulanci ustanawiali wtedy ceny wyrobów monopolowych. Przy tym rozprawiali oni towary po kraju nie według istoty potrzebowania okolicy, ale według naklepanych kalkulacji się. Dyktanci kierowali wyroby głównie do miast.

W rezultacie wieś była pozbawiona możliwości otrzymywania wyrobów monopolowych po cenach urzędowych i kupowała je w miastach od pośredników po cenach wygórowanych. Toż, gdy „Spolem” po zawarciu umowy z monopolami przystąpiło do akcji, w pierwszym rzędzie musiało uwzględnić podziękowanie przy równomiernie zapewnienie terenem za pośrednictwem sklepów spółdzielczych, w wyroby monopolowe. Był to wstęp do złamania wyższych cen na wyroby monopolowe i ukroścenia akcji spekulatorów.

Nielatwa to było zadanie. Konsument eksplowatowany dotychczas przez spekulatorów, nie miał zaufania do trwałości dostaw, toteż w pierwszej fazie wyroby monopolowe ze sklepów spółdzielczych były rozchwytywane. Ponieważ jednak „Spolem” włożyło duży wysiłek w utrzymanie ciągłości dostaw i stałe zaopatrywanie sklepów spółdzielczych w wyroby monopolowe, run na te artykuły stopniowo upadł. Konsument

naślubił zaufania do sklepów spółdzielczych i uwiertzył, że zawsze one będą miały wyroby monopolowe. Akcja spekulacyjna artykułami monopolowymi została złamana. Spekulanci bled po kieszeni niższymi cenami w sklepach spółdzielczych wycofali się z gry, a wla ściwie ograniczyli się do spekulacji wyrobami monopolu tytoniowego.

Niestety P. M. T. nie jest jeszcze w stanie wyprodukować takiej ilości papierosów, aby zaspokoić całkowicie rynek. Korzystają z tego spekulanci, iofek nadal cena papierosów jest podwójna. Jest jednak nadzieja, że się to niedługo skończy i że „Spolem” razem ze sklepami spółdzielczymi zdąży spekulację papierosową. Na razie pomaga im w tym system kartkowy na papierosy.

Z powyższego widzimy, że w obecnej sytuacji gospodarczej spółdzielczość nie powinna zanikać handlu wyrobami monopolowymi, „Piast” twierdzi, że artykułów tych jest dostyć, więc nie ma tu okazji do spekulacji? A cukier? Produkcja cukru pokrywa potrzeby rynku, a przecież spółdzielczość co chwila musi walczyć ze spekulacją cukrową!

Odłdaje asortyment monopolowy inooglatywie prywatnej, wróciłbyśmy do tego samego stanu chaosu rynkowego, jaki panował w chwili objęcia tej dziedzi-ny handlu przez „Spolem”. Tego nam zrobić nie wolno!

ŻĄDNY CZŁONEK PPS — CZŁONKIEM SPÓŁDZIELNI

JURTOWNIA KOSMETYCZNO-PERFUMERYJNA
K. & A. MIKLASZEWSKI
Kraków, ul. św. Filipa 3. Telefon 567-14
Poleca wszelkie kosmetyki i wody

Odbiło czcionkami Drukarni Nr 1
Spółdzielni Wydawniczej „Wiedza”
Kraków, ul. Orzeszkowej 7.
Telefon 566-53.